

Kendsgærning. Han lagde ingen Skjul paa den hverken overfor Forældrene eller overfor hende selv, knap nok overfor Fremmede. Forældrene var begge gunstigt stemte for Partiet. Hr. Eybert var en prøvet Ven af Familien og desuden en meget velstaaende Mand, der ikke kunde mistænkes for at spekulere i et rigt Giftermaal. De saa' desuden af forskellige Grunde gerne, at Jakobe giftede sig; og de var i denne Henseende under en stadig Paavirkning af Husets Læge, en jødisk Professor, der ved enhver Lejlighed med sin sædvanlige Aabenhed erklærede, at »det Pigebarn sgu ikke var skabt til at leve som Nonne.«

Jakobe selv viste sig altid forholdsvis venlig om end tilbageholdende overfor sin trofaste og taalmodige Tilbeder. Hun satte Pris paa at tale med ham. De havde adskillige fælles Interesser — politiske og literære — og havde omtrent det samme mistrøstige Syn paa det meste af, hvad der foregik herhjemme og rundt i Verden. I Grunden kunde hun godt lide ham. Den lille, stilfærdige Mand med det glatkæmmede gule Haar og det tynde Fuldskæg skulde nu heller ikke let kunne vække den Erindring om bredskuldret Brutalitæt, der virkede saa afskrækkende paa hende overfor de fleste andre Mænd. Rigtignok var der saa heller ikke nogetsomhelst hos ham, der vakte hendes kvindelige Instinkt. Kun naar han en Gang imellem talte om sine